

การพัฒนาชุดการสอน รายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย
สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Development of Instructional Packages on Teaching for Thai Writing
for Forth Years Undergraduate Students in Faculty of Education Burapha University

ธีรภัทร์ สุขสบาย^{*1}

¹สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

E-mail: teerapat@buu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/ E2 = 80/ 80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนด้วยชุดการสอน 3) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 4) เพื่อหาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อชุดการสอนหลังจากที่เรียนด้วยชุดการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2559 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 38 คน โดยใช้วิธีการเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรี จำนวน 2 หน่วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจ 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยตนเอง ด้วยเกณฑ์ E1/ E2 ค่าสถิติทดสอบทีที่กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าได้ชุดการสอน จำนวน 2 หน่วย มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 81.00/ 81.94 (ผู้เรียน) มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีผลความพึงพอใจ 4.57 ซึ่งเป็นระดับความพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดการสอน การสอนการเขียนภาษาไทย

Abstract

The purposes of the study were 1) to develop an instructional packages on “Teaching for Thai Writing for Fourth Year Undergraduate Students” in Faculty of Education, Burapha University to achieve the efficient criterion of E1/ E2 = 80/ 80, 2) to compare the scores of the pre-test and post-test of the learner offer learning with instructional packages, 3) to validate the instructional packages efficiency and, 4) to study students’ satisfaction towards the instructional packages after learning. The sample consisted of 38 fourth year undergraduate students in the academic year 2016 in the Faculty of Education Burapha University. The participants were selected through cluster random sampling. The research instruments consisted of two instructional packages on Thai writing teaching and the 30 multiple choice questions on Thai writing teaching. The statistics used for data analysis, mean, standard deviation and t-test (dependent sample). The findings indicated that the two instructional packages had the efficiency value of 81.00/ 81.94 which met the efficiency standard of the E1/E2 criteria and the post-test scores were higher than the pre-test scores with a level of significance at .01 and the students’ satisfaction was at 4.57 which considered was at the highest level. The findings indicated that the two instructional packages had the efficiency value of 81.00/81.94 which met the efficiency standard of the E1/E2 criteria and the post-test scores were higher than the pre-test

scores with a level of significance at .01 and the students' satisfaction was at 4.57 which considered was at the highest level.

Keyword: Instructional Packages, Teaching Thai Writing

บทนำ

ภาษาไทยถือเป็นเครื่องมือที่ใช้การสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดหมายไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิด ความต้องการและความรู้สึก คำในภาษาไทยย่อมประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนประโยคเป็นการเรียงคำตามหลักเกณฑ์ของภาษา และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากนั้นคำในภาษาไทยยังมีเสียงหนักเบา มีระดับของภาษา ซึ่งใช้ให้เหมาะแก่กาลเทศะและบุคคล ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ต้องใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่างๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ ใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณญาณและมีคุณธรรม

ด้วยความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว การเขียนภาษาไทย ถือเป็นการสื่อสารที่สำคัญทางหนึ่งของมนุษย์ เป็นการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกของตนเองเป็นตัวอักษรเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรับรู้ ความเข้าใจ การเขียนเป็นผลรวมของการฟัง การพูด การอ่าน และการคิด ซึ่งสอดคล้องกับ ชนิกา คำพุ่มและนพพร คำเมือง (2551) ทักษะการเขียนจึงเป็น ทักษะที่ยุ่ยากซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ นรวาลย์ พูลพิพัฒน์ (2529) การเขียน คือ กระบวนการแห่งความคิดในการแสดงออกเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ ในการเขียนมี องค์ประกอบต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง คือ ไวยากรณ์ หรือ โครงสร้างภาษา ทักษะการเขียนเป็นทักษะในการสื่อความหมาย เช่นเดียวกับการพูด แต่การเขียนอาศัยตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายแทนเสียงพูด เราสามารถถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และความนึกคิดต่างๆ ผ่าน นำมาเขียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร ลิ้มตระกูล (2534) อีกทั้งยังเป็นทักษะที่ต้องอาศัยตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การเขียนเป็นผลรวมของการฟังการพูด การอ่านและการคิด การเขียนที่ดีอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วยความสามารถในการสร้างประโยค และความสามารถในการ

เรียบเรียง ประโยคให้เป็นข้อความที่มีความหมายต่อเนื่องกันไปตลอด โดยสอดคล้องกับ สายพิน สมุทรทัย (2536) นอกจากนี้ การเขียน คือ ความสามารถในการรวมเอาทักษะหลายๆ อย่างทางภาษาเข้าด้วยกัน ดังนั้นการเขียนจึงต้องมียึดประกอบต่างๆ คือ เนื้อหาสาระ รูปแบบการเขียน การใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ ลีลาการเขียน และมีกลไกในการเขียน สอดคล้องกับ Harris (1969) การเรียนการสอนในการสอนการเขียนภาษาไทย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มคอ.3) และจุดมุ่งหมายในรายวิชา มุ่งให้นิสิตได้มีความเข้าใจใน ทฤษฎี วิธีสอน เทคนิคในการสอนเขียน และการพัฒนาทักษะการเขียน เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนิสิต ในด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ ด้านการวิเคราะห์ในการสื่อสาร และด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

ด้วยหลักการเขียนภาษาไทยนั้น ผู้วิจัยได้มีการศึกษาข้อมูลโดยการสอบถามข้อมูลจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีณ ชูชื่น ที่ได้สอนในรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย จากสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในด้านการเขียนของนิสิตมีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างน้อย ซึ่งสมรรถนะที่มีปัญหา ได้แก่ ทักษะการเขียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องดังกล่าว ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวคือ ผู้สอนมีชั่วโมงการสอน มีภาระหน้าที่อื่นๆ ที่ต้องรับผิดชอบจึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รวมไปถึงนิสิตไม่กล้าที่จะซักถามในประเด็นที่สงสัยกับผู้สอน ติดคำว่าย่นมากเกิน จนสร้างความอึดอัดใจให้แก่ผู้สอน สร้างความสับสนให้แก่ นิสิต การสอนจึงยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทำให้ นิสิตเขียนหนังสือผิดรูปแบบการเขียนที่ดี ไม่จำเป็นเป็นการเขียนจดหมายราชการ การเขียนคำคม การเขียนในโอกาสต่างๆ การเขียนข่าว การเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ การเขียนโฆษณา การเขียนเรื่องจินตนาการ การเขียนเล่าประสบการณ์ ในขณะที่นิสิตได้เรียนรู้จากผู้สอนแล้ว ยังต้องออกฝึกสอนจริงกับโรงเรียนที่ได้รับความอนุเคราะห์

ด้วยการออกไปสอนให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นเวลา 2 อาทิตย์ จึงทำให้นิสิตออกไปฝึกประสบการณ์จริง ถ่ายทอดความรู้ได้อย่างไม่เต็มทีและไม่ถูกต้องตามหลักการเขียน นอกจากนี้ปัญหาก็มาจากผู้สอนที่ยังคงยึดหลักเกณฑ์ทางภาษาอย่างเคร่งครัด ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ขาดวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อสร้างความสนใจให้แก่ นิสิต มีกิจกรรมที่ซ้ำๆ ไม่น่าสนใจ ปัญหาการจัดกิจกรรมเหล่านี้ทำให้นิสิตไม่สนใจในการเรียน เกิดความเบื่อหน่ายและไม่กล้าซักถามในประเด็นที่สงสัยเพื่อให้ตนเองนั้นเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ ประจวบเหมาะ (2544)

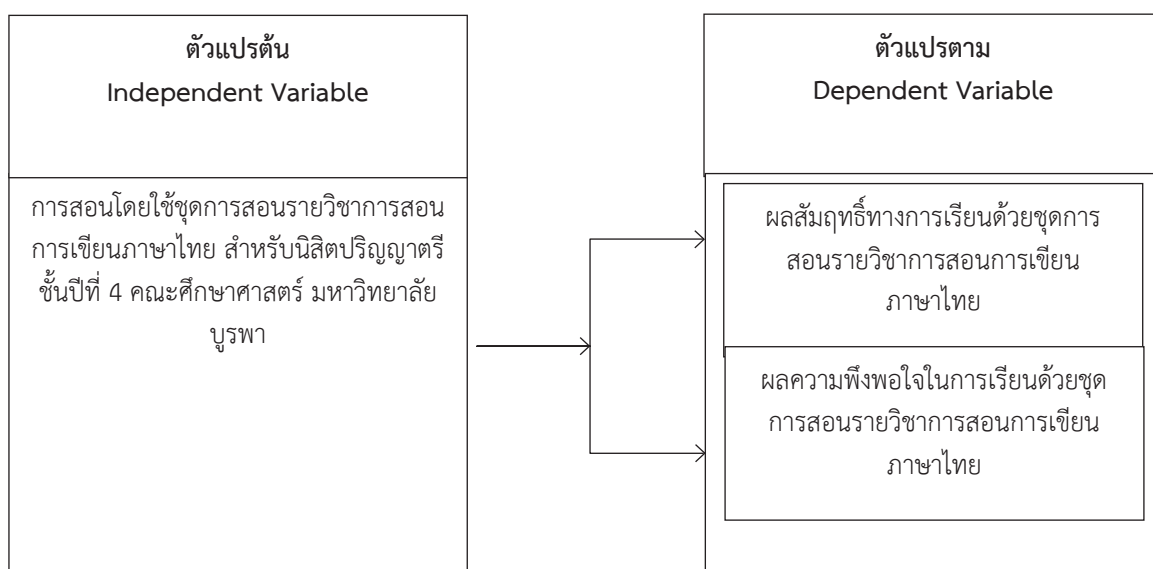
ปัญหาการเรียนภาษาไทยควรได้รับการแก้ไขโดยเฉพาะผู้สอนที่จะต้องพัฒนาทักษะในการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ให้ความรู้ เพิ่มทักษะและความสนุกสนาน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนิสิตไปพร้อมๆ กัน จัดกิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ตลอดเวลา เป็นกิจกรรมที่หลากหลายที่ให้นิสิตเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเอง เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน เครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ เทคนิคเหล่านี้มีส่วนช่วยให้นิสิตมีการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการจัดกิจกรรมก็ต้องสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ในหมวดที่ 4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนิสิต

สำหรับการผลิตสื่อการเรียนการสอนนั้น การใช้สื่อการสอนต่างๆ จะช่วยเร้าให้นิสิตเกิดความสนใจ ช่วยในการสร้างบรรยากาศในการเรียนทำให้ห้องเรียนสนุกสนาน

มีชีวิตชีวา ไม่น่าเบื่อหน่าย ที่ทำให้นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน โดยสอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2536) ในบรรดาสื่อการสอนนั้นมีหลากหลาย ชุดการสอนจึงเป็นหนึ่งสื่อที่น่าสนใจ ชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่ได้จากกระบวนการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หัวเรื่องและวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ โดยชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539) ได้กล่าวถึงชุดการสอนเป็นสื่อการสอนทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่มีเครื่องมือต่างๆ ที่ช่วยผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้ด้านเนื้อหา และประสบการณ์ที่มีลักษณะเป็นรูปธรรม มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลเน้นให้นิสิตได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และยังสอดคล้องกับ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542) ชุดการสอนยังเป็นสื่อการสอนที่จัดการได้อย่างมีระบบ โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้และประสบการณ์ที่จัดไว้ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาการพัฒนาชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียน ให้มีความเข้าใจง่าย เกิดการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจพร้อมที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง พร้อมฝึกประสบการณ์การสอนที่ถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถูกต้อง และเกิดการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและนิสิตในทางที่ดีและมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อสร้างชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนที่ได้ศึกษาคู่มือชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย นิสิตปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 38 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้ชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตัวแปรตาม คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย 2) ผลความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2558 วิชาการสอนการเขียนภาษาไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยพิจารณาหลักการวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง การพัฒนาผลการเรียนรู้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

2. ศึกษาจุดมุ่งหมาย และรายละเอียดของเนื้อหาในวิชา การสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน วิธีการสอนการเขียนภาษาไทย

4. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอน เรื่อง การเขียนแบบบูรณาการ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

5. ศึกษารายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างชุดการสอน ด้วย Google Classroom และ Kahoot ในการจัดการกับกิจกรรม และสร้างแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอน เรื่อง การเขียนแบบบูรณาการ สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

6. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จัดแบ่งเนื้อหาเวลา และกำหนดการสอนในชุดการสอนแต่ละหน่วย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด 2 หน่วย ใช้เวลาเรียน 3 ครั้ง ชุดการสอนในแต่ละหน่วยมีเนื้อหา ดังนี้

- หน่วยที่ 1 ทฤษฎี วิธีเทคนิคการสอนการเขียนเวลา 2 ชั่วโมง

- หน่วยที่ 2 การพัฒนาทักษะการเขียน เวลา 4 ชั่วโมง

7. สร้างชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนการสร้างชุดการสอน ซึ่งในแต่ละชุดการสอนประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้

7.1 คู่มือผู้สอน หรือคู่มือการใช้ชุดการสอน ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำชุดการสอนไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือที่สร้างนั้นประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- 7.1.1 คำนำ
- 7.1.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 7.1.3 ส่วนประกอบของชุดการสอน
- 7.1.4 คำชี้แจงสำหรับผู้สอน
- 7.1.5 สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมตัวล่วงหน้า
- 7.1.6 บทบาทของผู้สอนและนิสิต
- 7.1.7 การจัดชั้นเรียน
- 7.1.8 แผนการสอน
- 7.1.9 เนื้อหาสาระของชุดการสอน

- หน่วยที่ 1 ทฤษฎี วิธีเทคนิคการสอนการเขียน
- หน่วยที่ 2 การพัฒนาทักษะการเขียน

- 7.1.10 แบบฝึกปฏิบัติของชุดการสอน
- 7.1.11 การวัดผลประเมินผล

8. นำชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อประธาน คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Index of item objective congruence: IOC) คือ เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน กระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอน และด้านสำนวนภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

9. นำชุดการสอนไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520) การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่เรียนในวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย โดย

นำไปทดลองดังนี้

9.1 ทดลองแบบเดี่ยว (1:1) นำชุดการสอนไปทดลองกับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีผลการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน จำนวน 3 คน โดยก่อนทดลองได้ชี้แจงวิธีการศึกษาด้วยตนเองให้นิสิตฟัง การทดลองครั้งนี้เพื่อหาความเหมาะสมของชุดการสอน ผลการทดลองพบว่า นิสิตที่เก่งและปานกลางสามารถเรียนและทำกิจกรรมได้ดีกว่านิสิตอ่อน ประสิทธิภาพของชุดการสอน 68.67/72.09 ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากการสอบถามนิสิต พบว่า นิสิตยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนด้วยชุดการสอนด้วยตนเอง และวิธีการใช้ชุดการสอนมีคำอธิบายไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับปรุงแก้ไข

9.2 ทดลองแบบกลุ่ม (1:10) นำชุดการสอนไปทดลองกับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีผลการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน จำนวน 9 คน โดยก่อนทดลองได้ชี้แจงวิธีการศึกษาด้วยตนเองให้นิสิตฟัง หลังจากนั้นก็เริ่มการทดลองโดยใช้วิธีการเหมือนการทดลองแบบเดี่ยว ผลการทดลองพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีคะแนนใกล้เคียง ประสิทธิภาพของชุดการสอน 78.89/79.58 ในการทดลองแบบกลุ่มประสิทธิภาพของชุดการสอนยังไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากการสอบถามนิสิต พบว่า นิสิตไม่เข้าใจเนื้อหาและทำกิจกรรมในบางกิจกรรม ผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับปรุงแก้ไข

9.3 ทดลองภาคสนาม (1:100) เพื่อให้มั่นใจได้ว่าชุดการสอน จะไม่มีข้อบกพร่องสามารถนำไปทดลองใช้ได้จริงโดยไม่มีปัญหา ผู้วิจัยจึงนำชุดการสอนที่ผ่านการปรับปรุงจากการทดลองแบบกลุ่มแล้วไปทดลองใช้กับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$ ประสิทธิภาพของชุดการเรียน 81.00/81.94 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษาและเทคนิคการเขียนแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์
2. วิเคราะห์จุดประสงค์ของเนื้อหา เพื่อสร้างแบบทดสอบให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. สร้างแบบทดสอบตามเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยแบบทดสอบเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน

50 ข้อ

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่อประธาน และกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็น

6. นำผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์

7. เลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ที่ผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จัดทำเป็นแบบทดสอบ

8. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอีกห้องเรียน ที่เรียนในวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย

9. นำผลข้อมูลคะแนนของคำตอบ มาทำการวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

10. เลือกข้อแบบทดสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป แบบทดสอบที่สามารถใช้ได้ มีจำนวน 43 ข้อ เลือกใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ จากการคัดเลือกข้อสอบจำนวน 50 ข้อ และนำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson Method) KR-20 โดยมีค่าเท่ากับ 0.92

11. นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

12. นำแบบทดสอบที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้วจัดทำเป็นแบบทดสอบนำไปใช้จริงเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบวัดความพึงพอใจผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบวัดความพึงพอใจแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และเกณฑ์การแปลผล

2. กำหนดหัวข้อและประเด็นที่จะวัดความพึงพอใจ ในด้านเนื้อหา รูปแบบ การนำเสนอ และประโยชน์

3. สร้างแบบวัดความพึงพอใจให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการสอบถาม กำหนดค่าระดับคะแนนเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งเป็นค่าคะแนนคือมากที่สุด = 5, มาก = 4, ปานกลาง = 3, น้อย = 2 และน้อยที่สุด = 1 มีวิธีการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ตามสูตรของพงศ์เทพ จิระโร 2558)

4. นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความชัดเจนทางภาษาและความถูกต้องตามเนื้อหา หากมีข้อผิดพลาด ผู้วิจัยนำกลับมาแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง

5. นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผ่านการแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านตรวจ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 นำมาสร้างเป็นแบบวัดความพึงพอใจ

6. นำแบบวัดความพึงพอใจไปใช้กับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ยมาพิจารณาระดับความคิดเห็นของนิสิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยใช้เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน (E1/E2) 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2539ข)

2. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบพอยต์-ไบซีเรียล (Point bacterial correlation) (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ 2538)

3. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีการหา KR-20

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย ก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการทดสอบที (t-test Dependent Samples)

5. วิเคราะห์หาแบบสอบถามความพึงพอใจของชุดการสอนโดยกำหนดค่าระดับคะแนนเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็นค่าคะแนนคือ มากที่สุด = 5, มาก = 4, ปานกลาง = 3, น้อย = 2 และ น้อยที่สุด = 1 มี

วิธีการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (พงศเทพ จิระโร 2558)

การสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนรายวิชา

1. ผลการพัฒนาชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทยสำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จากการทดลอง (Tryout) แบบเดี่ยว แบบกลุ่ม แบบภาคสนาม

การหาประสิทธิภาพ	จำนวนนิสิต (คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	E_2
แบบเดี่ยว	3	150*	103	68.67	129**	93	72.09
แบบกลุ่ม	9	450*	355	78.89	387**	265	79.58
แบบภาคสนาม	30	1500*	1215	81.00	1290**	1057	81.94

หมายเหตุ * คะแนนเต็ม 50 คะแนน/คน, ** คะแนนเต็ม 43 คะแนน/คน

จากตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยตนเอง ชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เกณฑ์ E_1/E_2 จากการทดลอง (Tryout) พบว่า ค่าประสิทธิภาพแบบเดี่ยว มีค่าเท่ากับ 68.67/72.09 แบบกลุ่ม มีค่าเท่ากับ 78.89/79.58 ซึ่งได้นำชุดการสอนมา

ปรับปรุงแก้ไขก่อน แล้วจึงนำไปทดลองหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม มีค่าเท่ากับ 81.00/81.94

2. ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทยสำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จากการทดลองกับ กลุ่มตัวอย่าง

ชุดการสอน	คะแนนกิจกรรม	คะแนนหลังเรียน	E_1/E_2
	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	
หน่วยที่ 1 ทฤษฎี วิธีเทคนิคการสอนการเขียน และหน่วยที่ 2 การพัฒนาทักษะการเขียน	81.63	82.07	81.63/82.07

จากตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยตนเอง ชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เกณฑ์ E_1/E_2 จากการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าประสิทธิภาพ มีค่าเท่ากับ 81.63/82.07

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตด้วยชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชุดการสอน	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
หน่วยที่ 1 ทฤษฎี วิธีเทคนิคการสอนการเขียน และหน่วยที่ 2 การพัฒนาทักษะการเขียน	14.76	2.05	23.97	1.90	37.10**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังทดลองใช้ชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01

4. ความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนรายวิชาการสอนเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 4 ผลสรุปการประเมินความพึงพอใจของนิสิตในการเรียนด้วยชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยแบ่งเป็น ด้านบรรยากาศ ด้านกิจกรรม และประโยชน์ที่ได้รับ

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	มีส่วนร่วม
ด้านบรรยากาศ				
1	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.95	0.23	มากที่สุด
2	บรรยากาศของการเรียนทำให้นิสิตมีความรับผิดชอบต่องาน และกลุ่ม	4.92	0.36	มากที่สุด
3	บรรยากาศของการเรียนทำให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.87	0.34	มากที่สุด
4	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นิสิตทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.92	0.36	มากที่สุด
5	บรรยากาศของการเรียนทำให้นิสิตเกิดความคิดที่หลากหลาย	4.94	0.44	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียน				
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.29	0.65	มาก
2	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นิสิตได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด	4.24	0.63	มาก
3	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ	4.50	0.60	มากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นิสิตกล้าคิดกล้าตอบ	4.42	0.68	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นิสิตมีโอกาสแสดงความคิดเห็น	4.29	0.61	มาก
6	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นิสิตเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.32	0.62	มาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นิสิตมีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น	4.45	0.69	มาก
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน	4.55	0.55	มากที่สุด
ประโยชน์ที่ได้รับ				
1	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.42	0.64	มาก
2	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นิสิตสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.47	0.60	มาก
3	การจัดการเรียนรู้ทำให้นิสิตนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ	4.61	0.55	มากที่สุด
4	การจัดการเรียนรู้ทำให้นิสิตพัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น	4.50	0.60	มากที่สุด
5	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นิสิตตัดสินใจโดยใช้เหตุผล	4.47	0.60	มาก
6	กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.53	0.56	มากที่สุด
รวม		4.57	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนิสิตในการเรียน ด้วยชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บูรพา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = .21) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปน้อย พบว่า บรรยายภาพของการเรียนเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการ ทำกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ยที่สูงที่สุด ($\bar{x} = 4.95$, S.D. = .23) รองลงมาเป็นบรรยายภาพของการเรียนทำให้นิสิตมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และกลุ่ม บรรยายภาพของการเรียนเปิด โอกาสให้นิสิตทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ ($\bar{x} = 4.92$, S.D. = .36) และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นิสิตได้แลกเปลี่ยน ความรู้ความคิดมีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำสุด ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = .63)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิต ปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าประสิทธิภาพ 81.63/82.07 เป็นไปตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถตอบสนอง ความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการ เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรม พรชัย (2536) กล่าวคือ กล่าวทำ กล่าวแสดงออก การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคลเน้นให้นิสิตได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วย ตนเอง มีการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนิสิตได้อย่าง ง่ายดาย ทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ ก็สามารถใช้งานได้อย่าง สะดวกสบายโดยไม่ต้องกังวลว่างานที่ทำไปจะหายไป และ ยังทราบผลคะแนนของกิจกรรมต่างๆ ได้ทันทีหลังจากผู้ สอนได้ทำการตรวจเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในการทำวิจัยเรื่อง การ พัฒนาชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่า $E1/E2$ เท่ากับ 81.63/82.07 เป็น ไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ถึงแม้ว่าทักษะการเขียนเป็น ทักษะที่ ยุ่งยากซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ หากมีการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นให้นิสิตได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้อง

กับ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542) ก็ทำให้นิสิตประสบความสำเร็จในการเขียน มีความเข้าใจง่าย เกิดการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น ความสนใจพร้อมที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเกิดการสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและนิสิตในทางที่ดีและมี ประสิทธิภาพ ก่อนที่จะได้ประสิทธิภาพที่ดี ผู้วิจัยได้ทำการ หาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ก่อนทำการวิเคราะห์และ สังเคราะห์ โดยมีที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านคอย แนะนำแนวทางการทำงานวิจัย เป็นผลให้การทำงานเป็นไป ด้วยความเรียบร้อยตั้งแต่กระบวนการสร้างสื่อ หา ประสิทธิภาพ การทดลอง และการสรุปผล โดยมีผลการ ทดลองเป็นที่น่าพอใจ พอสรุปได้ดังนี้

1. ผลจากการสร้างชุดการสอนรายวิชาการสอน การเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่าชุดการ สอน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.63/82.07 โดยมีค่าระดับ คะแนนร้อยละของการทำแบบฝึกหัดระหว่างทำการทดลอง เท่ากับ 81.63 (E1) มีค่าระดับคะแนนร้อยละหลังการ ทดลองเท่ากับ 82.07 (E2) เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการตาม ขั้นตอนวิจัยและพัฒนาชุดการสอนอย่างเป็นระบบ เนื้อหา ของบทเรียนการสอนการเขียนภาษาไทย แนวคิดหลักการ ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนโดยศึกษาจากเอกสารหลักสูตร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา คู่มือครู เอกสาร หนังสือ ตำรา การออกแบบได้ออกแบบตามความ แตกต่างระหว่างบุคคล ความต้องการความถนัดและความ สนใจของนิสิตเป็นสำคัญ

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนรายวิชาการสอนการ เขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษา ศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.76 และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.97 แสดง ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาจากชุดการสอนได้ผ่าน กระบวนการหาประสิทธิภาพหลายขั้นตอน ความเหมาะสม ของเนื้อหา ความเหมาะสมในการออกแบบชุดการสอน การหาความยากง่ายเป็นรายข้อ (p) อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 ค่าความเชื่อมั่น 0.92 การหาค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไปของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้งาน

3. ผลความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุด การสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิต

ปริญญาดุษฎีบัณฑิตปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, $S.D. = .21$) เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย ที่ทำให้นิสิตได้เข้าใจ ได้เรียนรู้ตลอดเวลา เข้าใจง่าย เข้าถึงเร็ว และยังได้มีการนำเกมตอบคำถามมาใช้ในชั้นเรียน นิสิตได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน ฝึกการเรียนรู้ที่หลากหลายและปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน ในด้านการประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน ทำให้นิสิตทราบผลการเรียนของตนเองและของกลุ่มได้อย่างง่ายดาย จึงส่งผลให้นิสิตมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับ สุกัลยา สัพัน และสุภาพร แสนแทน (2552) พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ในการใช้ชุดการสอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านต่างๆ ทั้ง ความพร้อมของนิสิต สติปัญญา และพื้นฐานความรู้ของแต่ละคน เป็นต้น เพื่อให้สามารถใช้ชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพ และมีเหมาะสม
2. ชุดการสอนนี้เป็นชุดการสอนประกอบการบรรยาย นิสิตควรมีความตั้งใจ มุ่งมั่นและเห็นความสำคัญในการศึกษาเพื่อหาความรู้ ให้เป็นการสร้างนิสัยในการเรียนรู้ และให้ผลการเรียนมีประสิทธิภาพดีขึ้น
3. การสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนต้องหาเครื่องมือที่ช่วยในการเสริมทักษะให้นิสิตเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้
4. ควรมีการพัฒนาชุดการสอนในเรื่องอื่นๆ เช่น วิชาที่เป็นความรู้ ภาควิชาปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการ ความแตกต่างระหว่างนิสิต หรือบุคคล
5. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น เจตคติ ต่อการใช้ชุดการสอน ทักษะที่จำเป็น ในยุคไทยแลนด์ 4.0

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาจาก ดร.ดำรง อ่อนเฉลียง, ดร.ภูเบศ เลื่อมใส และดร.ดวงพร ธรรมะ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทั้งประธานหลักสูตร รองศาสตราจารย์

ดร.พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ ยังเป็นที่ปรึกษาในงานวิจัย ที่นอกเหนือจากที่ปรึกษาหลัก และที่ปรึกษาร่วม ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างใกล้ชิด และขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษา ที่แนะนำข้อบกพร่อง ข้อแก้ไข ข้อเพิ่มเติมให้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. **คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์: เรียงความ ย่อความและสรุปความช่วงชั้นที่ 2-4.** สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา: สถาบันภาษาไทย, 2551.
- ชนิกา คำพุ่มและนวพร คำเมือง. **การแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์: งานวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2551.**
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. **ระบบสื่อการสอน.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- . **ชุดการสอนระดับประถมศึกษา.** ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2539.
- นราวัลย์ พูลพิพัฒน์. **ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา.** ภาควิชามัธยมศึกษา: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. **นวัตกรรมการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์, 2542.
- พงศ์เทพ จิระโร. **หลักการวิจัยทางการศึกษา Principles of Educational Research.** ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา, 2558.
- ระพิน ชูชื่น. **404403 การสอนการเขียนภาษาไทย (ปีการศึกษา 2/2558).** กรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา มคอ.3. (ออนไลน์) 2558 (อ้างเมื่อ 9 ตุลาคม 2559). จาก http://tqf.buu.ac.th/tqf/index.php/faq/detail_doc3/326951.

ศิริพร ลิ้มตระกูล. เทคนิคการอ่านแบบไดนามิค =
 Evelyn wood reading dynamics. ม.ป.ท.:
 ม.ป.พ., 2534.

สายพิน สมุทรทัย. ผลของการใช้วิธีสอนโครงสร้าง
 ระดับยอดที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน และ
 ความสามารถทางการเขียนของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ศึกษาศาสตรบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536.

สุกัลยา สัปทน และสุภาพร แสนแทน. การพัฒนาทักษะ
 การอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถม
 ศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัย
 นเรศวร, 2552.

สุจิต เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ:
 ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, (อัดสำเนา), 2536.

สุชาติ ประจวบเหมาะ. การจัดการเรียนการสอนแบบ
 บูรณาการ: การจัดการเรียนรู้ตามความ
 เป็นจริง. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ, 2544.

Harris, D.P. *Testing English as a Second Language*.
 New York: McGraw Hill, 1969.

Kuder, Frederic G. and M.W. Richardson.
*The Theory of the Estimation of Test
 Reliability*. *Psychometrical*.
 2 (September 1937): 151-160.